

[Christmas Møller.]

kan være Vanskeligheder ved Igangsættelsen af Arbejdet, der skal ske ifølge denne Lov. Der har maaske ogsaa ved Behandlingen af den indsneget sig en og anden Fejl. Jeg nævner, at Bestemmelsen i § 2, 3die Stykke, skal forstaaes paa den Maade, at de 5 Dage regnes fra og med 30. Marts. Jeg nævner, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel har gjort mig opmærksom paa, at i § 4, 2det Stykke, staar der: „Samtidig vil den Del af Mæglingforslaget, hvorom der ikke er Uoverensstemmelse, være at sætte i Kraft.“ Der kan tænkes Situationer, hvor man spørger: Ja, men hvis der nu er Omraader, hvorom dette ikke gælder, hvorledes kommer saa disse i Kraft? Derom kan der ikke være Tvivl, det maa være den 7. April.

Jeg siger altsaa ikke, at dette Menneskeværk ikke som andet er befængt med Mangler, men jeg siger, at hersker der god Vilje, hvad jeg tror der vil herske med Hensyn til at handle i Overensstemmelse med denne Lovs Ord og Aand, da vil ogsaa i det store og hele dette kunne ske, at Arbejdet i den Udstrækning, hvori det paa det nuværende Grundlag er muligt, kommer i Gang igen Mandag, saaledes som det var vort Maal.

Rager: Ved de tidligere Behandlinger, som nærværende Lovforslag har været Genstand for i dette høje Ting, har jeg haft Anledning til at fremholde dels mit Partis principielle Standpunkt over for Forhold af den Art, som behandles i dette Lovforslag, dels til at gøre de Bemærkninger af mere aktuel og tidsfæstet Art, som Forslaget gav Anledning til. Jeg skal ganske se bort fra her at komme ind paa dette, idet jeg kan henvise til de nævnte Bemærkninger, og idet jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at de politiske Bemærkninger, som Lovforslagets Vedtagelse, eventuelt ogsaa dets Behandling, kunde give Anledning til, rettelig kan fremsættes ved tredie Behandling af Tillægsbevillingsloven, ved hvilken Lejlighed vi plejer at slutte Samlingen med en Debat af mere politisk Art.

Jeg skal derfor her indskrænke mig til at konstatere, at det er lykkedes ved Forhandlingen her i Rigsdagen at opnaa det Maal, man satte sig: at bringe Konflikten ud af Verden, og jeg skal udtale Haabet om, at det er lykkedes at gøre dette gennem Lovforslaget paa en saadan Maade, at der ikke er slaaet dybe Saar noget Steds, men at man, naar Tiden er

skredet saa langt frem, at den rolige Overvejelse og Bedømmelse af Resultatet finder Sted, vil finde, at dette Resultat, alt taget i Betragtning, til syvende og sidst var saaledes, at Parterne kan have Grund til at føle sig tilfredse med det. Jeg vil dertil knytte det Haab, at de Parter, der har været ude i Striden, her maa have lært af de dyrekøbte Erfaringer, og jeg har vist Lov til at mene, at det Haab, jeg her udtaler, har en vis Realitet bag sig gennem de nye Forhandlingsregler, hvis Vedtagelse er knyttet til dette Lovforslag, selv om de ikke direkte er omhandlet i Forslaget, fordi man i Forvejen var enig om dem. Skulde det lykkes i Fremtiden ad en mere fredelig Vej end den, som er Forspillet til de Forhandlinger, der har fundet Sted her, at løse Arbejdskonflikter her i Landet, skal jeg kun sige, at mit Parti vilde være meget tilfreds dermed.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Valdemar Thomsen: Naar man nu ser bort fra, hvem der har Magt, og hvem der har Ansvar, og betragter det foreliggende Resultat og saa erindrer de tilsvarende Begivenheder i Januar 1933, maa man rigtignok sige, at Oppositionen har spillet sine Kort daarligt, forudsat at den har det mindste tilovers for Landbruget, men derom faar man unægtelig ogsaa efterhaanden sine velbegrundede Tvivl. For mig er der heller ingen Tvivl om, at Oppositionen, om den vilde — men de Konservative har aabenbart overhovedet intet Ønske i saa Henseende —, kunde have opnaaet noget til Fordel for Landbruget. Det er mig en Gaade — eller rettere sagt, det tager sig saaledes ud for uindviiede —, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan udtale, at Spørgsmaalet maa løses, uden at andet kobles til, naar han og i det mindste nogle i Det konservative Parti ved, hvor elendige Arbejdsvilkaar Landbruget har i Sammenligning med andre Erhverv. Hvis man efter dette Standpunkt vedblivende kan bilde Landbruget ind, at de Konservative har noget Formaal med deres smukke Talemaader om Hjælp til Landbruget, saa er det, man maa sige, godt gjort.

I 1933 var der til 1. Februar indvarslet en omfattende Arbejdsstandsning, som ikke kunde afvendes med de til Raadighed staaende Midler, og Statsministeren fremsatte derfor et Lovforslag til Afværgelse af Konflikten med Forbud mod Strejker og Lock-out et Aar frem i Tiden. Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte dengang som Ord-